

LAVO Aalto Mari(OM)

30.05.2016
JULKINEN

Asia

EU/OSA; julkinen kuuleminen; tehokkaan maksukyvyttömyyspuitteiston kehittäminen EU:lle

Kokous

U/E/UTP-tunnus

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Euroopan komissio on 23 päivänä maaliskuuta 2016 käynnistänyt julkisen kuulemisen tehokkaan maksukyvyttömyyssäännösten kehittämisestä EU:lle. Konsultaatio on avoin kaikille kansalaisille, yrityksille, järjestöille ja julkisyhteisöille. Sen tarkoituksena on kerätä tietoa jäsenvaltioiden maksukyvyttömyyslainsäädännön lähentämistä koskevaan lainsäädäntöaloitteeseen sisällytettävistä asioista ja muista mahdollisesti täydentävistä toiminnaista. Konsultaatio päättyy 14 päivänä kesäkuuta 2016.

Komission on tarkoitus antaa konsultaatioon perustuva säädösehdotus vuoden 2016 lopulla. Suomen vastauksella konsultaatioon pyritään ensisijaisesti ennakkovaikuttamaan säädösehdotuksen sisältöön niin, että tuleva EU-sääntely on sujuvasti sovitettavissa yhteen kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön kanssa. Samalla otetaan huomioon pääomamarkkinaunionin ja rajat ylittävän pankkitoiminnan edellyttämä tarve asettaa vertaispainetta niille jäsenvaltioille, joiden maksukyvyttömyysjärjestelmät eivät ole tehokkaita.

Aiemmin komissio on antanut 12 päivänä maaliskuuta 2014 suosituksen uudesta lähestymistavasta liiketoiminnan epäonnistumiseen ja yritysten maksukyvyttömyyteen (C(2014) 1500 final, e-kirje E 120/2013 vp + jatkokirje, joita tämä kirjelmä täydentää).

Suositus taas on jatkoa komission 12 päivänä joulukuuta 2012 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle antamalle tiedonannolle uudesta eurooppalaisesta lähestymistavasta liiketoiminnan epäonnistumiseen ja maksukyvyttömyyteen (KOM(2012) 742 lopullinen).

Euroopan parlamentti on marraskuussa 2011 antanut päätöslauselman maksukyvyttömyysmenettelyistä, jossa suositellaan jäsenvaltioiden maksukyvyttömyys- ja yhtiölainsäädäntöä koskevien erityisnäkökohtien yhdenmukaistamista.

Maksukyvyttömyysasioita on viime aikoina käsitelty EU:ssa erityisesti pääomamarkkinaunionin ja pankkiunionin valmistelun yhteydessä. Esimerkiksi viiden puheenjohtajan kertomuksessa ”Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely” (22.6.2015) todetaan, että todellinen pääomamarkkinaunioni edellyttää pääomamarkkinoiden yhdentymistä mm. maksukyvyttömyyslainsäädännön osalta. Komission tiedonannossa

”Pankkiunionin toteuttaminen” (24.11.2015) todetaan, että maksukyvyttömyyslainsäädäntöjen tehottomuus ja erilaisuus vaikeuttavat luottoriskien arviointia ja hallintaa, ja että komissio aikoo harkita tekevänsä ehdotuksia oikeusvarmuuden parantamiseksi ja rahoitusvaikeuksissa olevien lainanottajien oikea-aikaisiin uudelleenjärjestelyihin kannustamiseksi, mikä on erityisen tärkeää joissakin jäsenvaltioissa esiintyvän järjestämättömien lainojen ongelman onnistuneelle ratkaisemiselle. Myös euroryhmä on käynyt tänä vuonna kahdesti keskustelua kansallisista maksukyvyttömyyskehikoista. Jäsenvaltioiden maksukyvyttömyysmenettelyjä pääomamarkkinaunionin ja pankkiunionin näkökulmasta on käsitelty E-kirjeissä E 72/2015 vp ja E 79/2015 vp.

Euroopan komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille” (COM(2015) 550) mukaan taas komissio esittää yrityksen maksukyvyttömyyttä koskevan lainsäädäntöehdotuksen, joka sisältää varhaisen vaiheen uudelleenjärjestelyn ja uuden mahdollisuuden antamisen käyttäen pohjana antamaansa suositusta. Aloite sisältyy komission vuoden 2016 työohjelmaan.

Suomen kanta

Suomi pitää erittäin tärkeänä sitä, että kaikissa jäsenvaltioissa maksukyvyttömyysmenettelyt toimivat tehokkaasti ja mahdollistavat elinkelpoisten yritysten tervehtyttämisen sekä mahdollisimman korkean velkojen takaisinperintäasteen. Tähän tulisi pyrkiä keinoin, jotka ovat mahdollisimman tehokkaita. Unionin toimenpiteet ovat perusteltuja silloin, kun tavoitteita ei voida riittävästi saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi paremmin saavuttaa unionin tasolla.

Toimivilla maksukyvyttömyysjärjestelmillä on kansantaloudellista merkitystä. Kyse on markkinoiden toiminnan tehokkuudesta, taloudellisten voimavarojen tehokkaasta käytöstä, julkisten menojen sitomisesta sekä investointi-ilmapiiiristä. Kun järjestelmä on tehokas, ovat sen vaikutukset myönteisiä sekä julkisen sektorin voimavarojen käytön, investointihalukkuuden että taloudellisten voimavarojen kohdentumisen kannalta. Jäsenvaltioiden maksukyvyttömyysjärjestelmien kehittämisellä voidaan tukea pääomamarkkinaunionin luomista ja sen tavoitteita.

Kansallisten maksukyvyttömyysjärjestelmien vertaamisen avulla voidaan asettaa vertaispainetta niille jäsenvaltioille, joiden maksukyvyttömyysjärjestelmät eivät ole tehokkaita. Jäsenvaltiokohtaisten suositusten avulla pystytään puuttumaan kussakin järjestelmässä ilmeneviin ongelmiin. Tällaisia suosituksia on annettu ja tulee jatkossakin antaa talouspolitiikan ohjausjakson puitteissa. Tiettyjen maksukyvyttömyyslainsäädäntöä koskevien seikkojen harmonisoinnilla ei ole järjestelmän tehokkuuden kannalta merkittäviä vaikutuksia varsinkaan silloin, kun tehokkuusongelma johtuu oikeusjärjestelmän toimivuuteen liittyvistä tekijöistä.

Mahdolliset EU-tason lainsäädäntötoimenpiteet tulee toteuttaa perussopimusten asettamissa rajoissa. Maksukyvyttömyyslainsäädäntö kuuluu yksityisoikeudellisen yhteistyön alaan. Yksityisoikeudellisen yhteistyön oikeusperusta on SEUT 81 artikla, jonka mukaan unioni kehittää oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia. Olemassa oleva EU-lainsäädäntö insolvenssioikeuden alalla on annettu tämän oikeusperustan nojalla. On kuitenkin mahdollista, että komissio antaa ehdotuksensa SEUT 114 artiklan nojalla, jota on käytetty mm. luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehystä koskevassa direktiivissä 2014/59/EU.

Euroopan parlamentin ja neuvoston uudelleenlaadittua asetusta (EU) 2015/848 maksukyvyttömyysmenettelyistä aletaan soveltaa 26 päivästä kesäkuuta 2017 lukien. Asetus pyrkii mm. parantamaan velkojen oikeuksien toteutumista rajat ylittävissä tilanteissa. Kuten pääomamarkkinaunionin ja pankkiunionin valmistelun yhteydessä on todettu, maksukyvyttömyysmenettelyjen rajat ylittävän toimivuuden seuranta on tärkeää mm. rajat ylittävän pankkitoiminnan ja muun rahoitustoiminnan kannalta. Suomi pitää tärkeänä myös sitä, että tietoutta eri jäsenvaltioiden järjestelmistä lisätään.

Kansallinen maksukyvyttömyyslainsäätö muodostaa yhtenäisen kokonaisuuden, joka on pitkälti sidoksissa muuhun kansalliseen lainsäädäntöön, yrityskulttuuriin, maksukäyttäytymiseen ja yleiseen asenneilmastoon. Yksittäisten seikkojen harmonisoinnin riskinä on tilanne, jossa harmonisoitu seikka ei enää toimi kansallisen lainsäädännön kokonaisuudessa. EU-tason harmonisoinnin riskit Suomelle ovat suuret siksi, että Suomen maksukyvyttömyysjärjestelmä toimii komission selvitysten mukaan lähes kaikkia muita jäsenvaltioita tehokkaammin. Maksukyvyttömyysjärjestelmien kehittämisen lähtökohdaksi pitäisi ottaa järjestelmät, jotka toimivat hyvin. Lopputuloksen ei missään tilanteessa tulisi olla sellainen, että jonkin jäsenvaltion hyvin toimivan järjestelmän toimivuus heikkenee.

Suomi katsoo, että kansallisten maksukyvyttömyysjärjestelmien kehittämiseksi voidaan antaa suuntaviivoja yhteisillä yleisluontoisilla erityisesti nopeutta ja tehokkuutta tukevilla periaatteilla. Komission esittämät tavoitteet ovat hyviä ja oikeansuuntaisia, mutta niitä ei tulisi lähteä toteuttamaan raskaalla lainsäädännön harmonisoinnilla eikä sellaisella pistemäisellä harmonisoinnilla, joka heikentää kansallisen järjestelmän toimintaa kokonaisuutena. Maksukyvyttömyysjärjestelmien kehittämisessä on otettava huomioon järjestelmien toimivuus kokonaisuutena eri osapuolten – yritysten, eri asemassa olevien velkojen ja kuluttaja-asiakkaiden näkökulmasta.

Suomi korostaa kattavan vaikutusarvioinnin tärkeyttä uusia toimia valmisteltaessa. Ehdotuksen taloudelliset vaikutukset sekä vaikutukset maksukyvyttömyysmenettelyjen eri osapuolten asemaan sekä yritysrahoituksen toimivuuteen tulisi arvioida perusteellisesti.

1. Soveltamisala

On tärkeää, että jokaisessa jäsenvaltiossa on olemassa lainsäädäntöä, joka mahdollistaa vaikeuksiin joutuneiden elinkelpoisten yritysten tervehdyttämisen. Järjestelmän tehokkuuden kannalta velkojille tulevien jako-osuuksien suuruus on merkittävä tekijä, joka vaikuttaa mm. siihen, paljonko kyseiseen jäsenvaltioon ollaan valmiita sijoittamaan.

Näihin asioihin tulisi kiinnittää erityistä huomiota pohdittaessa maksukyvyttömyysjärjestelmien kehittämistä. Keinoja tulisi kuitenkin selvittää perusteellisesti. Erityisen varovainen tulisi olla siinä, ettei sääntely ole tarpeettoman yksityiskohtaista ja johda vaikeisiin yhteensovittamisongelmiin hyvin toimivan kansallisen järjestelmän kanssa. Erityisesti menettelysäännösten yksityiskohtainen sääntely voi olla ongelmallista ja johtaa yhteensovittamisongelmiin kansallisessa järjestelmässä. Minkään sääntelyn ei tulisi johtaa siihen, ettei kansallisten järjestelmien kehittämiseksi entistä tehokkaammiksi jää liikkumavaraa.

Suomi korostaa maksukyvyttömyysmenettelyjen hallinnon valvontajärjestelmän merkitystä ja tuo vastauksessaan esiin oman mallinsa konkurssi- ja yrityssaneerausmenettelyjen valvonnassa.

2. Vaikeuksissa olevien elinkelpoisten yritysten pelastaminen

Käytännössä yritystoiminnan onnistuneen saneerauksen esteenä on usein se, että yritys hakee maksuvaikeuksista selviytymiseen apua liian myöhään. Mitä pidemmälle tilanne kehittyy, sitä vähemmän ratkaisuvaihtoehtoja jää jäljelle. Ongelmana eivät siten ole lainsäädännölliset esteet, vaan se, ettei yrittäjä hae vaikeuksiin riittävän ajoissa apua. Neuvontapalvelujen kehittämisellä ja yritysten ohjaamisella neuvonnan piiriin on sen vuoksi keskeinen rooli siinä, missä määrin vaikeuksissa olevia elinkelpoisia yrityksiä pystytään pelastamaan. Uudelleenjärjestelymahdollisuuksia pohdittaessa on olennaista, että vain elinkelpoiset yritykset valikoituvat saneerauksen piiriin.

Suomi pitää erittäin tärkeänä sitä, ettei sitovalla lainsäädäntöinstrumentilla säädellä maksukyvyttömyysmenettelyjen yksityiskohtia. Komission antama suositus vuodelta 2014 uudesta lähestymistavasta liiketoiminnan epäonnistumiseen ja yritysten maksukyvyttömyyteen ei ole hyvä pohja lainsäädäntöehdotukselle. Sääntelyn tavoitteet ovat kannatettavia, mutta menettelyn yksityiskohtien sääntelevä EU:n tasolla tekee tavoitteiden saavuttamisen kansallisen järjestelmän puitteissa hyvin vaikeaksi.

Suomi katsoo, ettei ole tarpeellista säännellä sitä, missä määrin menettelyt ovat ns. vapaaehtoisia ja missä määrin muodollisia tai mikä on tuomioistuimen rooli menettelyssä. Kun kysymys on maksukyvyttömyysasetuksen piiriin kuuluvasta menettelystä, tulee sen olla asetuksen edellyttämällä tavalla julkinen ja ilmetä asetuksessa tarkoitetusta rekisteristä siitä lukien, kun menettely aloitetaan.

Yhteistä maksukyvyttömyyden määritelmää ei tulisi EU:n tasolla luoda. Tällaisen yhteisen määritelmän luominen olisi erittäin vaikeaa ja aiheuttaisi hankaluuksia ottaen huomioon, että määritelmät ovat kansallisella tasolla vakiintuneita. Toinen kysymys on, että asiaa voi olla tarpeen harkita sektorikohtaisesti, eikä tässä perusmuistiossa oteta kantaa sektorikohtaisten määritelmien tarpeellisuuteen.

Velallisen tulisi pystyä jatkamaan päivittäisen liiketoimintansa hallintaa uudelleenjärjestelytoimenpiteiden yhteydessä. EU:n tasolla ei tulisi säännellä sitä, mihin toimenpiteisiin velallinen tarvitsee selvittäjän/tuomioistuimen suostumuksen.

Täytäntöönpanotoimien keskeyttämisen tulisi olla mahdollista heti, kun velallinen hakee saneerausta. Ei kuitenkaan ole syytä estää sellaista kansallista ratkaisua, jossa keskeyttämistä voitaisiin hakea aikaisemmin ennen varsinaista maksukyvyttömyysmenettelyä.

Tuomioistuimen vahvistaman saneerausohjelman tulisi sitoa kaikkia velkojia. EU:n tasolla ei ole tarpeen säännellä ohjelman hyväksymiseen tarvittavasta enemmistöstä eikä menettelystä. Erittäin tärkeää on, ettei vakuusvelkojien asemaa heikennetä siitä, mikä se kansallisen lain mukaan nykyisin on. Vakuusvelkojan aseman heikentämisellä saattaisi olla rahoitusmarkkinoiden toiminnan kannalta yllättäviä seurauksia.

3. Toinen mahdollisuus

Veloista vapautumisen mahdollisuus ja uuden alun mahdollistaminen ovat tärkeitä periaatteita, joita ei Suomen näkökulmasta ole tarvetta lähteä toteuttamaan EU:n tasolla sitovan lainsäädäntöinstrumentin keinoin. On kuitenkin tärkeää, että velkajärjestelyn kaltainen menettely olisi käytettävissä kaikissa jäsenvaltioissa. Tämänsuuntaista

kehitystä tulisi edistää talouspoliittisen koordinaation ja vertaispaineen avulla. Yksityiskohtaista EU-tason sääntelyä olisi vältettävä.

Velkojen järjestely ja uuden alun mahdollisuus tulisi antaa sekä rehellisesti toimineille yrittäjille että kuluttajille. Kansalaisten yhdenvertaisuuden kannalta olisi ongelmallista, jos veloista vapautumisen perusteet olisivat kovin erilaiset riippuen siitä, johtuuko luonnollisen henkilön velkavastuu yritystoiminnan aiheuttamista veloista vai jostain muusta syystä.

Konkurssien yhteydessä esiin tulevan talousrikollisuuden torjunnasta on huolehdittava, jotta järjestelmä voi antaa uskottavasti tukensa yrittäjien uudelle alulle. Muutoinkaan veloista vapautumisen ei tule kohdistua sellaisiin velallisiin, joiden velkaantumisen voidaan katsoa tapahtuneen moitittavalla tavalla. EU:n tasolla ei tule säätää siitä, minkälainen moitittavuus estää velkajärjestelyn.

EU:n tasolla ei pidä myöskään säätää velkavastuusta vapautumiseen kuluvan ajan enimmäispituudesta. Riittää, että yleiseksi tavoitteeksi asetetaan maksukyvyyn käyttäminen velkojen hyväksi kolmen vuoden ajan. Tästä ajasta on kuitenkin voitava poiketa tapauksen olosuhteista riippuen.

EU:n tasolla ei pidä säädellä sitä, mitkä velat jäävät järjestelyn ulkopuolelle. Lähtökohtaisesti kaikkien velkojen olisi kuuluttava järjestelyn piiriin, jotta sen avulla voidaan taata velalliselle uusi alku. Vakuusvelkojan asemaa ei tule huonontaa verrattuna siihen, mikä se on kansallisen lain mukaan, eikä vakuusvelan pääomaan tule voida kohdistaa järjestelytoimenpiteitä.

Suomi pitää tärkeänä sitä, että ylivelkaantuneilla henkilöillä on oikeus maksuttomaan tai hyvin edulliseen velkaneuvontaan riippumatta velkaantumisen syystä.

4. Velkojen takaisinperinnän tehokkuuden ja tuloksellisuuden lisääminen

Suomi pitää tärkeänä sitä, että velkojen takaisinperinnän astetta nostetaan ja menettelyjen tehokkuutta parannetaan. Tältä osin olisi tarkemmin selvitettävä, millä keinoin tavoitteeseen päästään parhaiten.

Kansallisten maksukyvyyttömyysjärjestelmien kehittämiseksi voidaan antaa suuntaviivoja yhteisillä yleisluontoisilla erityisesti nopeutta ja tehokkuutta tukevilla periaatteilla. Takaisinperinnän tehostamiseen tulisi ensisijaisesti pyrkiä edellä mainituin keinoin eikä maksukyvyyttömyyslainsäädännön yksityiskohtia harmonisoimalla. EU:n tasolla ei tule säätää velkojen maksunsaantijärjestyksestä. Maksunsaantijärjestys on vahvasti muuhun kansalliseen lainsäädäntöön ja kansalliseen järjestelmään kytkeytyvä kysymys, jota ei voida käsitellä irrallisena muusta lainsäädännöstä. Takaisinsaantikanteiden osalta kysymykset tulisi ensisijaista pyrkiä ratkaisemaan tuomioistuimen toimivaltaa ja lainvalintaa koskevalla sääntelyllä. Nykyisen sääntelyn toimivuutta olisi tarkasteltava ennen uusia lainsäädäntötoimenpiteitä. Takaisinsaantimahdollisuuksia ei tulisi vaikeuttaa nykyisestä.

Selvittäjien kelpoisuusehtoja ja tuomioistuinten erikoistumista koskevat kysymykset ovat vahvasti kansallisia, eikä niistä ole syytä antaa ainakaan sitovaa lainsäädäntöä EU-tasolla. Tärkeää kuitenkin on, että selvittäjien ja tuomioistuinten osaaminen on riittävän korkealla tasolla.

Liiketoimintakieltoa ei tulisi voida kiertää harjoittamalla toimintaa toisessa jäsenvaltiossa tai toisesta jäsenvaltiosta käsin. Tältä osin olisi tarpeen pohtia, miten liiketoimintakieltoja koskevaa tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden välillä voitaisiin tehostaa, jotta liiketoimintakieltoon määrätty ei voisi siirtää liiketoimintaansa toiseen jäsenvaltioon. Kysymys ei kuitenkaan ole maksukyvyttömyysmenettelyyn liittyvästä asiasta, ja sitä tulisikin tarkastella erikseen myös tietosuojanäkökohdat huomioon ottaen.

Pääasiallinen sisältö

Kyselyn keskeisinä teemoina ovat samoin kuin komission aiemmin antamassa suosituksessa velkojen uudelleenjärjestely ja toisen mahdollisuuden antaminen ylivelkaantuneille henkilöille. Kysely jakaantuu neljään eri osaan:

1. Soveltamisala

Tässä osiossa komissio esittää kysymyksiä siitä, millä toimenpiteillä asianmukainen säännöstö maksukyvyttömyysasioissa voitaisiin saavuttaa unionissa.

2. Vaikeuksissa olevien elinkelpoisten yritysten pelastaminen

Kyselyssä tiedustellaan eri seikkojen vaikutuksia sisämarkkinoiden toimintaan sekä elinkelpoisten yritysten pelastamiseen. Kysely sisältää yksityiskohtaisia kysymyksiä mm. saneerausmenettelyiden kulusta ja sisällöstä, yhteisestä maksukyvyttömyyden määritelmästä ja velkojen asemasta.

3. Toinen mahdollisuus

Kyselyssä tiedustellaan sitä, tulisiko vain yritystoiminnassa epäonnistuneilla yrittäjillä vai myös kuluttajilla olla oikeus veloista vapautumiseen, tulisiko veloista vapautumisen edellytysten olla kaikissa jäsenvaltioissa yhdenmukaiset, mikä olisi veloista vapautumisen enimmäiskesto, tulisiko tietyt velat jättää menettelyn ulkopuolelle ja minkälaista neuvontaa velkaantuneille olisi tarjottava.

4. Velkojen takaisinperinnän tehokkuuden ja tuloksellisuuden lisääminen

Kysymykset koskevat mm. sitä, millä toimenpiteillä velkojen takaisinperintäastetta voitaisiin nostaa, mikä maksunsaantijärjestyksen tulisi olla, takaisinsoantikanteiden vähimmäisvaatimusten yhdenmukaistamista, selvittäjien pätevyyttä, maksukyvyttömyysmenettelyn keston lyhentämistä ja liiketoimintakieltoa.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Maksukyvyttömyyslainsäädäntö on yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa. Yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa perustuu SEUT 81 artiklaan, mutta komission näkemys oikeusperustasta ei ole vielä tiedossa.

Käsittely Euroopan parlamentissa

Euroopan parlamentti on 15.11.2011 antanut päätöslauselman maksukyvyttömyysmenettelyistä. Päätöslauselmassa suositellaan jäsenvaltioiden maksukyvyttömyys- ja yhtiölainsäädäntöä koskevien erityisnäkökohtien yhdenmukaistamista.

Kansallinen valmistelu

Asiaa on käsitelty oikeudelliset kysymykset – jaostossa (EU-35) ja Rahoituspalvelut ja pääomaliikkeet – jaostossa (EU-10) kirjallisesti. Kyselystä on ennen jaostokonsultaatiota pyydetty lausunto työ- ja elinkeinoministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, konkurssiasiamieheltä, Verohallinnolta, Finanssialan Keskusliitolta, OP Ryhmältä, Suomen Yrittäjiltä, Elinkeinoelämän Keskusliitto EK:lta, Suomen Asianajajaliitolta ja Auktorisoidut Lakimiehet ry:ltä.

Eduskuntakäsittely

Eduskuntaa on informoitu aiemmin maksukyvyttömyyslainsäädäntöjen harmonisointia koskevassa asiassa e-kirjeellä E 120/2013 vp ja sen jatkokirjeellä liittyen komission suositukseen uudesta lähestymistavasta liiketoiminnan epäonnistumiseen ja yritysten maksukyvyttömyyteen sekä sitä edeltävään kyselyyn.

Maksukyvyttömyysjärjestelmien kehittämistä on sivuttu myös e-kirjeissä E 72/2015 vp (pääomamarkkinaunionin luomista koskeva toimintasuunnitelma) ja E 79/2015 vp (yhteisen talletusvakuusjärjestelmän perustaminen ja pankkiunionin loppuunsaattaminen) sekä e-kirjeessä E 78/2015 vp (komission tiedonanto: Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille).

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Maksukyvyttömyyslainsäädäntö on lainkäyttöön kuuluva asia, joka Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 27 §:n 23 kohdan mukaan on valtakunnan lainsäädäntövallassa oleva asia.

Taloudelliset vaikutukset

Taloudellisten vaikutusten arvioiminen ei ole tässä vaiheessa mahdollista. Toivottavaa on, että komission tulevaan ehdotukseen sisältyy kattava vaikutusarviointi.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Asiakirjat

Komission kysely ”Julkinen kuuleminen: Tehokkaan maksukyvyttömyyslainsäädännön kehittäminen EU:lle”

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Oikeusministeriö, lainsäädäntöneuvos Mari Aalto, puh. 02951 50502
Valtiovarainministeriö, finanssineuvos Jyrki Knuutinen, puh. 02955 30103

EUTORI-tunnus

Liitteet

Viite

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi
